

Valgfreds (Ankjær) har bragt det frem, som han fandt i Grundlovens § 52, hvor der staaer, at Finantsloven skal indeholde et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, og at ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i samme, saa vil jeg bede den ærede Rigsdagsmand læse Slutningsbestemmelsen i Kundgjørelsen om Grundlovsindskrænkningen, hvor det hedder, at de Paragrafer i Grundloven af 5te Juni 1849, der angaae baade Monarkiets fælles og Kongerigets særlige Anliggender, ere indskrænkede til disse sidste alene; den ærede Rigsdagsmand vil altsaa see, at hans Beviis, der var hentet fra § 52 i Grundloven, ikke flaaer til, da Finantsloven ved denne Bestemmelse er indskrænket til kun at gjælde for Kongerigets særlige Indtægter og Udgifter. — Jeg har endnu et Ord at tilføie med Hensyn til, hvad vi have hørt fra den ærede Rigsdagsmand for Præsise Amts 6te Valgfreds (H. Hage); den ærede Rigsdagsmand fremhævede, at vor Stilling var saa dunkel, og jeg har netop anmodet ham om at see den i det Klare; han har altsaa ikke lagt Mærke til, hvad jeg har sagt, at mit Forslag var klart og ikke dunkelt, og at han skulde see klart paa det, som det forelaa, og ikke see paa det gennem Glas, gennem hvilket han seer Spøgelser ved høilys Dag (H. Hage: Det er et Lovbrud!); den ærede Rigsdagsmand har ikke bevist, at det er et Brud paa Loven (C. V. Rimestad: Jo!) — ja, det kan ikke nytte ham, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds siger det — og dertil kommer, at jeg troer med Troie og med fuld Berettigelse at kunne sige, at Bestemmelsen i Grundlovsindskrækningslovens § 4 allerede er fravegen i, hvad der her foreligger. Den Klarhed, jeg ønskede at faae, har jeg allerede faaet (H. Hage: Nei!) — den ærede Rigsdagsmand har ikke kunnet see den; men jeg er vis paa, at alle de andre ærede Medlemmer have seet den — jeg har faaet den gennem den ærede Finantsministers Svar, at Spørgsmaalet om de andres Landsdeles Tilsted ikke kom Rigsdagen ved — det var det, jeg ønskede klarer, og den ærede Rigsdagsmand vil altsaa see, at den Klarhed, jeg ønskede at bringe tilveie, har jeg faaet.

Bille: Jeg troer, at dersom der trængtes til et praktisk Beviis for, at § 6 i Finantsloven har en virkelig Betydning, saa leverer den Forhandling, som nu føres, det bedste Beviis i saa Henseende. Hvis ikke § 6 stod i Finantsloven, vilde det ikke være muligt her at indbringe disse forskjellige Betragtninger af saa stor Betydning — Betragtninger, der ligge os i allerhøieste Grad paa Hjerte. — Men paa den anden Side maa man beklage, at denne Forhandling er kommen, saa at sige, improviseret for alle Thingets Medlemmer, undtagen for den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), der har vidst, at den vilde komme, og som har fremkaldt den. Hvis jeg ikke feiler, er af alle de vanskelige statsretlige Spørgsmaal, som den forunderlige Indretning af vor Statsstyrrelse fører med sig, det Spørgsmaal, som her er bragt frem, et af de allervanskeligste og tillige et af de allerfarligste; men forskjellige af de Betragtninger, som her ere gjorte gjældende, bære derfor ogsaa i den Grad Improvisationens Mærke paa sig, de ere saa besynderlige, at jeg er overbevist om, at hvis man havde havt nogen Tid til at betænke sig derpaa, vilde de ikke være komne frem. Skjøndt jeg nu ikke troer, at det i Dag vil være let at komme til en Besvarelse af det store Spørgsmaal, som nu er reist, skal jeg dog søge at hde mit Bidrag til dets Besvarelse. Da vi havde Finantsloven for her til første Behandling, blev der henviist til den her omhandlede Paragraf; man omtalte da den mislige Stilling, hvori Kongeriget stod i saa Henseende, og man pegede hen paa den slesvigste og holsteenske Forfatning, hvor der udtrykkelig skulde være bestemt, at Dødsninger skulde gives de forskjellige Forsamlinger om, hvorvidt de andre Landsdele ydede det tilsvarende Tilsted til Fællesudgifterne. Naar man dengang, som Hjemmel herfor, citerede den slesvigste Forfatnings § 2 og den holsteenske Forfatnings § 3, troer jeg dog ikke, at man har været ganske korrekt i Opfattelsen af dem. Der staaer ingenlunde i Slesvigs og Holsteens Forfatning, at Stænderne i Slesvig og Holsteen skulle, naar deres Budget forelægges — der forelægges dem jo nemlig ikke noget særligt Budget — have Dødsning om, at den